

پنج شنبه 29 اسفند 22 ربیع الاول 19 مارس

غزوه بنی نضیر در سال چهارم هجری قمری

یهودیان مدینه پس از جنگ اخذ و شکست مسلمانان در آن و به شهادت رسیدن بزرگانی چون "حمزة بن عبدالمطلب (ع)" "عموی پیامبر(ص)" و کشته شدن مبلغان اسلامی به دست مشرکان و خیانت پیشه گان اعراب در "واقعه رعیع" و "واقعه بئر معونه"، به تحرك افتاده و در صد بانه جویی وقتنه انگیزی برآمدند. پیش گام این فتنه انگیزی، "طایفه بنی نضیر" بود.

پیامبر اکرم(ص) که از نیت آنان آگاه بود، برای آشکار کردن دسیسه‌هایشان، به بانه یاری جویی از سران طایفه بنی نضیر برای پرداخت خون بهای دو تن از کشته شدگان قبیله "بنی عامر"، یا "بنی کلاب" و یا "بنی سلیم" که به دست یکی از مسلمانان به طور اشتباهی کشته شده بودند و این طایفه، هم با مسلمانان و هم با بنی نضیر، پیمان عدم تعرض داشت و از پیامبر(ص) در خواست دیده کرده بود، آن حضرت به همراه تعدادی از یاران خویش به سوی دژ بنی نضیر عازم شد و سران این طایفه را از خواسته خویش آگاه ساخت.

آنان، گرچه در ظاهر از خواسته آن حضرت استقبال کردند، ولی در پنهان، نقشه کشتن پیامبر(ص) را در سر پروریدند و آن حضرت را به بانه پذیرایی در کنار دیوار خانه‌ای، معطل نمودند.

"حیی بن أخطب" که سردمدار یهود بنی نضیر بود، بزرگان این طایفه را در يك نشست محرمانه و فوری فراخواند و به آنان گفت: ای گروه یهود! محمد به همراه تعدادی از یارانش که به ده نفر نمی‌رسند، با پای خود به سوی شما آمد و علاوه بر این، به همراه او، یاران بزرگش چون علی، زبیر، طلحه، ابوبکر، عمر، سعد بن معاذ، سعد بن عباد و انسید بن خضیر می‌باشند و این‌ها، سران نظام اسلامی و دین جدید می‌باشند، بیاید آنان را غافلگیر کرده و از بالای بام بر سرشان سنگ بیندازیم و آنان را بکشیم. از این فرصت، بهتر بگیرتان نخواهد آمد. پس از کشته شدن آنان، سایر یارانش پراکنده می‌شوند و قریش بر مدینه می‌تازند و ما را نیز از دست مسلمانان رهایی می‌بخشند.

عده کمی از یهودیان، از پیشنهاد حیی بن أخطب، اظهار نگرانی کرده و بقیه آنان، استقبال کرده و آماده عملیات ناجوانمردانه شدند. پیامبر(ص) که از طریق وحی، به خیانت آنان پی برد، از آن مکان برخاست و برای انجام حاجتی، به سوی مدینه روان شد.

همراهان آن حضرت که خبر بازگشت وی به مدینه را دریافته بودند، از محله بنی نضیر بیرون آمده و به پیامبر(ص) در مسجدالنبی پیوستند. بدین گونه دسیسه یهودیان فتنه انگیز، آشکار گردید و آنان رسوا شدند.

پیامبر(ص)، برای تنبیه آنان و پاسخ گویی به پیمان شکنی ناجوانمردانه آن‌ها، "محمد بن سلمه" را به سوی سران طایفه بنی نضیر اعزام کرد و به آنان پیام داد که حداکثر تا ده روز دیگر این آب و خاک را ترک کنید و از این منطقه خارج شوید. زیرا پیمان شکنی کرده‌اید و از در مکر و حيله برآمده‌اید و اگر در این مدت، از این سرزمین خارج نشوید، خون شما هدر است.

یهودیان به تکاپو و تشویب افتاده و برخی پیشنهاد مسلمان شدن خود را دادند و برخی دیگر مخالفت کرده و آماده جنگ و نبرد شدند. سرانجام پیامبر(ص) یاران خویش را بسیج کرد و در ربیع الاول سال چهارم قمری، "ابن مکتوم" را به جای خویش در مدینه نهاد و خود به همراه یارانش به سوی دژ بنی نضیر به راه افتاد. یهودیان، وارد دژ شده و درها را محکم بستند و از بالای دژها و برج‌ها، سنگر گرفته و آماده دفاع شدند. مسلمانان، آنان را محاصره کرده و بر آنان سخت گرفتند و به مدت شش و به روایتی پانزده روز در محاصره خویش گرفتند. پافشاری و لجاجت یهودیان، سودی برایشان نداشت و سرانجام برای حفظ جان خود، با پیامبر(ص) مصالحه کردند. بدین گونه که اسباب و وسایل منقول خود را بردارند و از مدینه خارج گردند و سلاح و ابزارهای جنگی و زمین‌ها و خانه‌های خویش را برای مسلمانان باقی گذارند. یهودیان با سرافکنندگی ولی در ظاهر با پُرویی، که دف می‌زدند و سرود می‌خواندند، از سرزمین مدینه خارج شدند. برخی از آنها به خیبر و برخی دیگر به سوی شام حرکت کردند.

درگذشت ابوبکر محمد بن عمر بن خلیفه اموی مشهور به ابن خیر در سال 575 هجری قمری

« ابوبکر محمد بن عمر بن خلیفه اموی »، مشهور به ابن خیر محدث، لغت شناس و قاری برجسته قرآن در سال 575 هجری قمری در قرطبه درگذشت. او در اشبیلیه آندلس بدنیا آمد و نخستین استادش قاضی و خطیب شهر بود و تا پایان عمر استاد درکنار او باقی ماند. ابن خیر همچون دیگر بزرگان، علم آموزی را با دقت و پشتکار، و شوق درآمیخته بود و در این راه رنج سفرهای متعدد را در جستجوی استادان دیگر و علوم جدید بر خود هموار کرد. شهرت ابن خیر در روزگار ما بیشتر بواسطه اثر مهمش «فهرسه» می باشد. این کتاب حاوی اطلاعات ارزشمندی درباب آموزش های علمی در اسپانیای مسلمان قرن ششم هجری است و آگاهی‌هایی درباره کتابهای مشهور و مرجع تدریس آن دوران و مکانهای آموزشی به خواننده می دهد.

درگذشت «گاوالیه دولاسال» مکتشف و سیاح فرانسوي در سال 1687 ميلادي
«گاوالیه دولاسال» مکتشف و سیاح فرانسوي در سال 1687 ميلادي در 44 سالگي درگذشت. اونواحي وسيع و متعددي را در امريکا کشف کرده است که از جمله مهمترين
اين مناطق ايالات لوييزيانا و اوهايو را مي توان نام برد. لاسال در سفرهاي اکتشافی خود رود طويل مي سي سي پي را پيموده بود.
تصرف ولايات تحت نفوذ پاپ پل هفتم توسط سپاه فرانسه در سال 1807 ميلادي
سپاه فرانسه بدستور ناپلئون بناپارت ولايات تحت نفوذ پاپ پل هفتم را در سال 1807 ميلادي تصرف کرد. بدین ترتيب اختلاف ناپلئون و پاپ پل هفتم به جنگ و درگيري مبدل
شد. پس از اين اقدام ناپلئون در سال 1809 ميلادي دستور داد تا کليه مناطق يادشده ضميمه امپراتوري فرانسه شدند.
تولد «سیرالترهاورث» شيميدان انگليسي در سال 1883 ميلادي
«سیرالترهاورث» شيميدان انگليسي در سال 1883 ميلادي در لانگ شالايريدنيا آمد. هاورث در سال 1920 ميلادي موفق به دريافت جايزه نوبل در رشته شيمي شد. پس از آن
طرحي نو براي ساختمان مولکولي شکر تهيه کرد. وي همچنين درباره ويتامين «ث» تحقيق کرد و موفق شد نوع صنعتي آن را تهيه کند. اين ويتامين بنام اسيد مشهور
است. هاورث به سبب اين تحقيقات ارزنده در سال 1973 ميلادي دومين بار جايزه نوبل شيمي را به خود اختصاص داد.
تولد «پروفيسور ژوليو کوري» در سال 1900 ميلادي
«پروفيسور ژوليو کوري» از دانشمندان برجسته فيزيک و شيمي در سال 1900 ميلادي در پاریس متولد شد. او در پايان تحصيلات خود مدتي دستيار دانشمند برجسته مادام
کوري بود و پس از ازدواج با دختري ايرن کوري به کمک او فسفر راديو اکتيو را کشف کرد. اين زوج دانشمند به سبب اين کشف مهم جايزه نوبل فيزيک را
در سال 1935 ميلادي بدست آوردند.